Ч. 283 (11.244). Львів, субота 17. грудня 1927. Rocztowe opłata opłacono ryczałtem. Рік XLV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. — За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Український Народе!

Стоїш перед новою спробою сил, перед новим іспитом своєї політичної зрілости і національної свідомости.

На день 4-го і 11-го березня ц. р. розписано вибори до польського сойму і сенату. Всі українські політичні партії рішили взяти в них участь.

Вибори! Вам всім добре відоме це слово. На наших землях вибори все були боротьбою. Боротьбою за характер наших земель, за душу українського народу.

До боротьби ставали непохитні, карні ряди українських виборців. Нічого вони не мали з собою крім виборчої картки та твердої постанови: видержати! Проти кого? Проти тої другої сторони — польської шляхти в Галичині і московських та польських поміщиків на Волині, Холмщині, Поліссі і Підляссю, що оперті на вірну собі адміністрацію і на гроші намагалися сфальшувати волю українського виборця. Але не зважаючи на терор і на підкупства, український народ ніколи не подавався. І хоча шкях народу вистелювали трупи його найкращих синів — селян, його воля все була незломна.

І коли знову прийшла хвиля, в якій український народ по довгій перерві знов має піти в боротьбу з виборчою карткою в руці, то для нас, його політичного проводу не має найменшого сумніву, що він і тепер цей обовязок виконає якнайкраще, вірний самому собі.

Нашим ворогам залежить тепер ще більше, ніж колинебудь, щоби не виявилася правдива воля українського народу. По селах і містах землі української розійдуться тисячі несов сних агітаторів, що будуть манити Вас під свої прапори, щоби тільки відтягнути Вас з під блакитно-жовтого стягу, стягу великого українського народу. Але ти їм не повіриш душі своєї Народе Український. Твердо і сміло видержиш на свойому пості, при свойому національному прапорі.

Йшли діди на муки, підуть і правнуки...

Український Народе!

4-го і 11-го березня ц. р. виберемо вождів наших боєвих рядів: щоби вони стояли на сторожі найвищого права нації: щоби представляли наші змагання перед світом: щоби боролися на парляментарній арені з законами кованими на шкоду українського народу, щоби проводили нам в організуванні наших сил на всіх царинах національного життя.

Через західно-українські землі в останніх роках перекотилося море горя і кривди, на всіх царинах національного життя завдавано нам тяжкі удари. Всеж ми не зломані! Без нічиєї помочі, власними силами і власними засобами боролися ми з ворожим наступом, відбивали удари, творили на руїнах нове життя. В найтяжчих умовинах, які тільки знає історія, зуміли ми встоятись, сильні вірою в непропащу силу крови, пролитої за проміннясяйну мету нації, сильні вірою в її велике Завтра.

З такою провідною думкою підходить Українське Національно-Демократичне Обєднання до виборчого акту. На нашу поставу підчас виборів зверне увагу широкий світ. Єдністю і масовою участю у виборах докаже український народ свою політичну зрілість і незломну волю.

Щоби побіда народу українського була повніща, Провід Українського Національно-Демократичного Обєднання звернувся до всіх українських національних партій з зазивом створити один могутний національний фронт. З тою самою цілею старається він створити один фронт всіх непольських народів. Бо на підставі виборчої ординації тільки великі бльоки можуть числити на побіду.

Йдемо до виборів з непохитною вірою в побіду!

Всі під блакитно-жовтий прапор!

Най живе український національний фронт!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
Українського Національно-Демократичного Обєднання:

Дмитро Левицький, голова, Михайло Черкавський, Гринь Тершаковець, о. Леонтій Куницький, Олександер Марітчак, Корнило Троян, головний секретар Володимир Целевич, заступник головного секретаря Олекса Черкавський — члени Президії.

Члени Центрального Комітету: Степан Баран, Степан Баран, Стефанія Барановська, Степан Біляк, Михайло Волошин, Сергій Вишнівський, Михайло Галущинський, Михайло Галібей, Іван Гижа, Дмитро Елстенюк, Володимир Загайкевич, Михайло Кемного, Богдан Козловський, Микола Кузьмин, Андрій Кунько, Іван Куровець, Іван Липинський, Остап Луцький, Павло Лисяк, Семен Любавський, Василь Мудрий, Федір Назарук, Микола Ольшанський, Юліян Олесницький, о. Степан Онишкевич, Володимир Охримович, Роман Павликовський, Дмитро Паліїв, Зиновій Пеленський, Милена Рудницька, о. Володимир Домет Садовський, Михайло Стефанівський, Михайло Струтинський, Михайло Тараненко, Микола Творидло, Сергій Хруцький, о. Іван Фединський, Олена Шепарович, Юра Чукур.

На шляху розвалу і дезорієнтації

Консолідація в польському громадянстві, розвал у нашому. — Новий комбатант і нова партія. — „Програмова" передовиця „Гром. Вістей". — „Трибун селянських мас" і „радикальні дуби". — Фантазія і несмачна автореклама. — Проти дезорієнтації і кирині.

Саме тоді, як у польському таборі відбувається приспішений консолідаційний процес, у нас кожний день приносить протилежні явища. Польське громадянство, маючи свою державу, без шкоди для своїх національних і соціяльних інтересів може дозволити собі на найдальше посунений процес диференціяції. А однак — замісць розпорошення — бачимо там великі здвиги в напрямі обєднання. Лист польського епископату спричинив консолідаційну метушню в польському реакційному таборі. Як його антитеза організується польський лівий бльок, так що говориться вже навіть не про два бльоки, не про два табори, а просто про дві цілкі організації. І не діється в громадянстві, в якому світоглядові і соціяльні ріжниці є глибоко розвинені.

А щож говорити про наше соціяльно примітивне громадянство, в якому важко доглянути які-небудь суспільні кляси в дійсному розумінні того слова! Коли всі польські партії намагаються витворити спільний знаменник, коли вони „звужуються" до двох організаційних таборів, то в нас повинен би істнувати тільки один табор національної єдности. Тимчасом кожний день приносить нам все нових новородців До істнуючих партій і партійок на днях прибула нова: лівиця радикальної партії під проводом д-ра К. Трильовського. Під датою 11. грудня появився в Станиславові вже й орган тієї „партії", очевидно — з портретом „батька Кирила" під назвою „Громадські Вісти" (назва „Вісти" з таким чи іншим прикметником є тепер пошестною).

Орган нової „партії" звернений своїм вістрям проти соціялістів-радикалів, яким д-р Трильовський відмовляє соціялізму і радикалізму. Посередньо звернений він і проти Українського Нац.-Дем. Обєднання. Очевидно, соц.-радикали, як і нац.-демократи є угодовцями. Найбільше всяких закидів сиплеться на голову д-ра Льва Бачинського, який нібито „запродався" ундистам, попам, направикам і кому хочете. Він то змагає до виборчої спілки з попами, він — мовляв — витав митр. Шептицького на станиславівському двірці, він зі своїми молодшими товаришами ввів попів до „Лугів", він поклоняється перед „чорною реакцією", він виступає проти дійсних соціялістів.

„А ви, селяни, — горлає д-р Трил. — добродушні члени тої буцім-то соціялістичної партії — чи довго ще будете себе шилдуровати політичним крутіям та тавкачам *на тих, що у себе віддали всі грункта селянам?*"

Ось куди стежка в горох. Який наївний і справді умово „добродушний" д-р Трильовський! „Старий революціонер" думає, що підчас революції хтось комусь щось дає. Ні, „революційний ветеран", підчас революції ніхто нічого нікому не дає, тільки той, хто є чинником чи співчинником революції сам бере, захвачує, а ті, що опановують стихію в розвитку революційного процесу мусять тільки погодитися з доверщеними фактами. Тому даремні ваші печчи.

Радикальна лівиця звернена перш усього проти соціялістів-радикалів. Є це тактичне потягнення тзв. „закордонного центру" і тих чинників, яких знаряддям став він з припором чениям „розсльоїти" західно-українське громадянство. Є це аналогія до всіх тих „незалежних груп", які пленталися в трудовій партії, а опісля в Українськім Нац.-Дем. Обєднанні, а які були примушені „зорганізуватися" у велику „Партію Праці". З таким дорученням приїхав до краю і „старий революціонер". Спершу зголосив він своє приступлення до соц.-рад. партії, а коли там справа не пішла легко, він зразу приступив до організації своєї лівиці, божчас не жде, вибори за плечима. Це й було безпосередньою притокою і принукою до створення власного партійного „гніздочка".

З „програмової" передовиці „Громадських Вістей" довідуємося, в якому напрямку відбуватиметься розбудова „партії" д-ра Трильовського. Мало того, що новий орган є носієм „лівих, справді радикальних суспільних кличів і думок", мало „щирої праці на всіх ділянках народнього життя", — хтось мусить ту „щиру працю" робити.

„В оцінці громадської діяльности будемо боротися зі справжніми шкідниками, але будемо *вибачливі для колишніх похибок тих народніх діячів*, що похибки ці зробили в добрій вірі та що бажають їх направити своєю дальшою працею. З того погляду дамо змогу праці всім творчим робітникам народу, які запьковані чи відтручені несовісними кліками, відстали від громадського життя і його великої справи".

Ось воно як. Ось де нова „партія" шукатиме своїх визнавців. „Вибачливість для колишніх похибок народніх діячів" має промостити поворот до „партії" старих „радикальних дубів", оброслих хлібоїдщиною. Іншими словами: радикальна лівиця має реставрувати тзв. селянську радикальну партію з 1919 р., одним крилом притикаючи до комунізуючих гуртків, а другим до хлібоїдизму. Тільки з тією метою

„представники лівої групи зіхались в Станиславові дня 2. грудня і рішили створити нове партійне угрупування, яке має обєднувати всіх дійсних соціялістів-радикалів і повести рішучу боротьбу з вислугом, гнетом та соціял-угодою в формі „ундівських радикалів".

На чолі „нового угрупування" стає д-р К. Трильовський, який після 9-тилітньої еміграції повернув до краю і сам у величніх дитирамбах повитав себе на сторінках „Гром. Вістей". Довго пробув на еміграції. Чомуж так довго?

„Велика війна — пише про себе д-р Трил. — заскочила його при горячій праці, вона й її наслідки (які? — *Ред.*) змусили його жити довший час на еміграції. Були часи, коли Він міг був вернути до краю, але інтриги своїх таки патріотів завдавали, гідь вже висували такі шпаські інсинуації, що він не вважав можливим вертати до краю, щоби не дати нагоди до жиру Хамови (отже з великої букви пише д-р Трил. про себе і про хама! — *Ред.*), який до кожного чесного робітника на ниві народній ставить свою міру. Пригадаймо собі той час, коли т. д-р Трильовський ще може не думав вертати з еміграції, а ворожа

преса вже мостила йому дорогу, мовляв, д-р Трильовський за ціну дозволу на поворот пішов на ріжні концесії польській владі. Однак довше сидіти на еміграції т. д-р Трильовський, видно, вже не мав сил. Він чув і бачив(?!), що на здоровому народньому організмі стали жирувати ріжні гієни. Не міг стерпіти цього трибун селянських мас, а вижданий безперестанно візитами народніми зборами(?!) і поодинокими людьми — повернув до краю“.

Так виглядає несмачна автореклама д-ра Трильовського, яка від початку до кінця є твором буйної фантазії. Бо ані д-р Трил. не потребував йти на еміграцію, а тимбільше зайвим було сидіти коло опустілого „цісарського бурґу“ повних девять літ і залицятися до всіх і вся, хто розпоряджав якими долярами чи коронами. Таж д-р Трил. не був членом уряду, щоби мусів еміґрувати. І полякам ніякого лиха не зробив, і в будові української держави позитивної участи не брав. Правда, зразу може й не одержав би був ордеру „Polonia restituta“ (може одержить його пізніше!), але й велике лихо йому не погрожувало. А хоч би й прийшлось потерпіти. Терпіли прецінь десятки тисяч. Тимбільше ялося потерпіти „трибунові селянських мас“ разом з тими масами. Але д-р Трил. не належить до тих, що терплять, він належить до тих, що капіталізують терпіння інших. У хвилях великої проби, досвідів і допустів він перший спасається з кораблю, що йде під воду (хоч капітани все спасаються останні!), а коли хуртовина дещо втихла, коли настають сякі-такі нормальні відносини, він „вже не має сил“ сидіти на еміґрації — приходить „спасати“ селянські маси, хоч міг давно це зробити. Такою великою атракцією є для нього миршавий посольський мандат, що він заведе крайну кириню, щоби тільки добитися до польського сойму.

Можна було сподіватися, що д-р Трил., який вправді сам не любить вчитися, але зате любить вчити інших, таки чогось навчиться на старість. Марні надії. Він вернув після 9-літньої відсутности на зруйнований морально собою терен, щоби дальше кирнити і розбивати народні сили.

Теперішній час, час великого деморалізаційного натиску на нашу народню масу, дуже пригожий для виступу всяких політичних комбатантів. Однак навіть у цій добі поширюваної деморалізації ледви чи „вдячний народ“ піде шляхами розвалу, дезорієнтації і кирині за „трибуном селянських мас“.

Обовязком нашого громадянства протиставитися кириній роботі комбатантів чужих сил одностайним фронтом народньої єдности і суцільности.

Перемога Сталіна.

На XV. конгресі комуністичної партії СРСР святкував фактичний диктатор комуністичної партії і СРСР Сталін свою повну перемогу над опозицією. Цілий конгрес, в якому брало участь понад 1.000 делегатів, приняв одноголосно резолюції, що були точним повторенням найважніших тез реферату Сталіна. Тріюмф Сталіна тимбільший, що недобитків опозиції полишено в партії тільки під такими умовами, які виключають можливість якоїнебудь дальшої їх акції. Оскільки опозиціоністи схочуть залишитися в комуністичній партії, мусять виректися всіх своїх переконань і підчинитися у всьому партійному проводові і його орґанам.

Тріюмф Сталіна над опозицією не був припадковий. Правлячі круги приготовилися незвичайно солідно до цього конгресу, а до того ціла обстановка його, весь його хід був такий, що навіть ті, зрештою дуже нечисленні делегати, які настроєні були опозиційно, під впливом розторощуючих арґументів Сталіна й інших промовців не мали відваги боронити своїх тез. Так і вийшло, що конгрес в однодушній ухвалі з пробував у цілости дотеперішню політичну лінію політбюра, кермованого віддавна Сталіном.

Як майстерно заарранжовано і переведено цей конгрес, видно найкраще з більшовицької преси. Поминаємо обставину, що вибори делеґатів на конгрес відбулися якнайточніше по вказівкам з центра і що про погляди кожного делеґата центральний комітет партії був якнайдокладніше поінформований. Хто знає більшовицьку дійсність, того це очевидно не подивує. Зате самі наради конгресу поведено так зручно, з таким зрозумінням настроїв учасників, що в перемогу Сталіна вже по перших пятьох днях нарад ніхто не сумнівався.

Передовсім сам виступ Сталіна. Він говорив повних сім годин, обороняючи свою політику. Ні разу не виступив він різкіше проти опозиції, ні разу не вжив проти неї іронічного вислову! Говорив увесь час спокійно, річево, неособисто, послугуючись тільки ріжними даними й [illegible]авали образ того, що він бажав доказати конгресові, а саме, що його політика одиноко доцільна, що в СРСР усе в порядку і що, не зважаючи на закріплювання в світі позицій капіталізму, непорозуміння і діференції між поодинокими капіталістичними державами такі, що людство все таки наближається до соціяльної революції. Аж після того, як у дискусії один промовець за другим осуджували різко, з темпераментом, з найбільшим обуренням виступи опозиції (а було тих бесідників аж 45!), Сталін забрав іще раз слово і промовив з таким завзяттям, з такою силою, що переведене після цього голосування пішло цілком по лінії його бажань. Конгрес, як сказано вище, осудив опозицію одноголосно, стаючи всеціло по стороні Сталіна.

Чи опозиція після такої постави конгресу зложить зброю, покаже найближча будучність. На всякий випадок Сталін переміг на зізді на цілій лінії, діставши повне довіря на конгресі, на якому були делеґати з найдальших закутин СРСР. Він герольдом комуністичної партії, в його руках і ціла відповідальність за дальшу її долю.

Радянська Україна

Мінеральні багатства Правобережа.

Найзначнішими мінеральними ресурсами, що їх тепер добувають на Правобережу, слід вважати такі: фосфорити (Каменець-Подільська і Проскурівська округи), каолін (Волинь і Коростенська округа), лябрадорит (Волинська округа), ґраніти (Гнівань і Волинь), вогнестійка глина (Коростенська округа) і будівельна глина (Київська округа). Добування цих мінералів щороку зростає. Так наприклад цінні для господарства країни фосфорити виробляють увесь час у великій кількости на суперфосфатних заводах (Винниця, Одеса). Ще 1925-26 р. одеський завод користувався майже виключно імпортними альжирськими фосфоритами. Минулого операційного року їх майже остаточно витиснули подільські фосфорити. Видобуток подільських фосфоритів має чимало перспектив у майбутньому звязку з будівництвом вузкоколійки від стації Ярмолинської до фосфоритних копалень (Вербець). Цею колією перейде поза Шарівські фосфорити, що їх мають незабаром розробляти. Будівництво колії закінчиться 1928 д., після чого можна в десятеро збільшити добування фосфоритів у цих копальнях.

Експорт каоліну й лябрадориту ввесь час зростає. Лябрадорит обробляють на заводі в селі Головинь, Волинської округи. Треба зазначити видобуток кремонію, розроблення якого почали минулого року.

Всеукраїнська Рада Народнього Господарства має цього року прискорити будівництво нового суперфосфатного заводу в Костянтинівці, щоби при кінці господарчого року завод почав працювати. Щорічна випускна спроможність заводу буде 4,500.000 пудів суперфосфату. (За „Вістями“).

Цукрова промисловість у майбутньому році.

Комісія промпляну при ВРНГ розглянула плян роботи української цукрової промисловости на 1928 рік. У майбутньому році на Україні буде працювати 141 цукроварня (129 заводів Цукротресту і 12 Укрсельцукру). Засіяна площа під буряк поширюється до 543.000 десятин і перевищує довоєнну площу на 3.5 прц. Заводи Цукротресту перероблять понад 75,000.000 сотнарів буряка і випустять 10,500.000 сотнарів цукру. На капітальні роботи по підприємствах Цукротресту намічено витратити 38,000.000 карб. Комісія вважає за потрібне весною 1928 р. приступити до спорудження чотирьох нових цукроварень в районі станцій: Лохвиця, Ліхачево, Драбово і Кобиляки. Самовартість продукції в майбутньому році знизиться на 17 прц.

Електрифікація села.

Електровідділ ВРНГ склав плян сільської електрифікації на новий господарський рік. Загальна електрична могутність 32 нових електростацій, що їх намічається частково закінчити або побудувати в цьому році, досягатиме 8.375 кільоват. Ці стації забезпечать електроенергією біля 93.000 селянських дворів. Загальна вартість цих стацій 9,360.000 карбованців. На фінансування сільської електрифікації намічено відпустити кошти з таких джерел: 1,200.000 карб. з державного бюджету, 2,500.000 карб. з сільгоспкредиту, біля 2 міл. карб. з місцевих коштів, а решту мають дати будівельні орґанізації.

Жінки — О. Кобилянській.

40-ліття літературної праці О. Кобилянської вшанував львівський „Союз Українок“ святочним вечором дня 14. грудня. Жіноча організація, віддаючи поклін нашій найбільшій сучасній письменниці, вийшла із правильного погляду, що вечір повинен бути влаштований виключно власними силами. Таким робом він набрав інтимного характеру і хоча не було це офіціяльне свято для представниці модерного жіночого руху, вся його програма нагадувала присутнім, що офіціяльно виступає тут зорґанізоване жіноцтво.

„Привітне слово“ *Катрі Гриневичевої* було ніжною „поемою в прозі“, як личить у такі хвилини. Виголошене з незвичайною простотою та безпосередністю, воно мало всі прикмети творів Гриневичевої: справжня скромність єдналась тут із рідкою в нас дбайливістю за чистоту мистецького слова.

Реферат п-ни *О. Вергановської* про літературну діяльність Кобилянської був надиханий молодечим темпераментом, щирою потребою торкнутись усіх цих питань, що хвилюють молоді душі при першій зустрічі із творами письменниці. Різкі переходи від одної думки в другу, з настрою в настрій передавали щире захоплення прелеґентки, що силкувалась охопити широку скалю думок і сюжетів Кобилянської ліричними рефлексіями, переплетаними голосами критики.

Важко нам було погодитись із інтерпретацією поезій у прозі Кобилянської („Акорди“, „Мої лелії“) в устах декляматорки п-ни *М. Левицької*. Кобилянська в таких своїх творах є більш як колинебудь уся в нюансах, пів-тонах, на межі задуманої мовчанки. Вона була завсіди далека від крикливого патосу та рівних мельодраматичних патосів.

Вокально-музична частина вечора доповнювала літературну. Слухачі мали нагоду почути два твори Шопена, що дали заголовок відомим нарисам Кобилянської „Valse mélancolique“ і „Phantasie impromptu“; зограла їх п-на *О. Кушинська*. Чотири пісні відсп вала п-ні *О. Гинелевичева* свіжим, приємним голосом, який найкраще виступає у високих тонах. Співачка має чималий природний голосовий матеріял, якому вже небагато бракує, щоби стрібувати своїх сил на більшій театральній сцені.

Вечір мав дві загальні прикмети, незалежно від виконання точок програми: майже всі учасниці програми були для загалу слухачів новими особами, а вечір скінчився в пору і не перейшов у втому. Жаль тільки, що саля була ледви на половину заповнена.

М. Р.

Під увагу українським виборцям.

Старости вже проголосили поділ на райони голосування та устійнили, в котрих селах мають урядувати районові виборчі комісії.

Найдалі до 20-го грудня ц. р. громадські ради тих сіл, в яких урядують районові комісії мають *вибрати трьох членів обводових комісій*. Обовязком радних українців є допильнувати, щоби членами вибрано *свідомих і чесних громадян*.

До 26-го грудня ц. р. війти і солтиси мусять спорядити списки виборців до сойму і сенату. В кожному селі мусить повстати „Український Національний Виборчий Комітет“, який має допильнувати:

1) Щоби в списку виборців до *сойму* поміщено *всіх мущин і жінок* в даному селі замешкалих, які покінчили дня 4-го листопада ц. р. *21 літ*.

2) Щоби в списку виборців до *сенату* поміщено *всіх мущин і жінок*, які дня 4-го листопада покінчили 30 років і є там замешкалі найменше від 4-го листопада 1926 року.

Головний Секретаріят Українського Національно-Демократичного Обєднання.

Орґанізаційний рух.

Повітова нарада УНДО в Скалаті.

Дня 3. грудня ц. р. скликав Повітовий Народній Комітет на доврочну нараду делеґатів усіх сіл скалатського повіту. З причини злої дороги явилося лише 77 делеґатів і кільканадцять жінок. Збори відкрив голова п. А. Пісецький, що заразом здав звіт з діяльности Комітету. До президії вибрано о. дек. Вол. Винярського, Василя Камулю госп. з Паївки і Дмитра Рудика госп. з Новосілки Грим. на секретаря госп. з Вікна Луку Тильчака. Референт ЦК. УНДО д-р Л. Макарушка зі Львова в дуже гарній, річевій промові представив наше положення під Польщею, обяснив у головних зарисах виборчу ординацію до сойму і взвав усіх до карности і єдности. В дискусії, яка протягнулася до пізного вечера, забирали голос п. Коцюбка, о. декан Іванчук, п. Пісецький, госп. Рудик з Новосілки, Бабій з Красного, Тильчак з Вікна, д-р Староселиць зі Скалата й о. совітник Зарицький з Вікна.

Прикрий інцидент.

Дістаємо таке письмо.

Дня 12. грудня ц. р. відбулися стараннями Т-ва „Ватра“ Андріївські вечерниці. Вечерниці ці дали змогу Т-ву представитися ширшому кругові нашого громадянства, яке до цього часу не знало нічого, чи взагалі українці студенти мед. ветеринарії мають якунебудь організацію. Т-во, навязуючи до давніх традицій передвоєнної „Ватри“, вспіло серед дуже тяжких обставин згуртувати і звязати одниццем ходячих студентів і приступити до творчої праці, виходячи зі слушного становища, що майбутній український ветеринарний лікар має перед собою дуже широке і вдячне поле до праці над двигненням нашого народу із його злидні[в].

Андріївський вечір Т-ва розпочався цікавою і дотепною радіодепешою. Дальшою точкою був український танок, виведений п. К. і куплет п. з. „Ветеринарне слово“, відспіваний вдатно тов. Кр.

Дальше слідували танці, які з вервою тяглися до год. пів до 3-тої. В тім часі перервав симпатичну забаву інцидент, який викликало кількох темпераментних молодців у салі „Русск-ого Касин-а“, де відбувався рівнож Андріївський вечір, улаштований нашими „русскими“. Прикрі наслідки цього інциденту (велика бійка) абсолютно не падають на рахунок забавового комітету Т-ва „Ватра“, бо дотичних людців комітет зовсім не запрошував. Зрештою бійка мала місце не в салях „Бесіди“, де відбувалися наші вечерниці, але в салях „Р. Касина“. Жаль лише, що цю милу забаву перервала заалярмована „русскими“ поліція, яка, побоюючись мабуть якихсь дальших ексцесів, заборонила непотрібно продовжати дальше забаву.

Учасник.

ПРИГОТУВАННЯ ДО ВИБОРІВ.

Варшава, 15. грудня 1927.

Віцемін. Цар оголосив особовий склад держ. виб. комісії. Окончичним речинцем внесення держ. ліст до сойму і сенату є день 24. січня. В усіх громадах оголошено афішами льокалі окр. виб. комісій. У Львові одна виб. комісія припадає на 2400 мешканців, або на около 1450 виборців. Голосування відбувається на протязі 12 годин, отже за одну мінуту мусіли би віддати голос два виборці. Членом комісії може бути лише акт. виборець, що вміє читати і писати. Кандидати на послів не можуть бути членами виб. комісій (це не торкається членів держ. виб. комісій). Хто не сповнить обовязків у комісії (без оправданої причини) підлягає грошевій карі (в ординації подано 200.000 мар., що буде відповідно замінене). Трикратна кара, наложена предсідником комісії, потягає за собою страту членства комісії. Від карп, наложеної пресесом комісії, можна відкликатися до пленуму. Члени комісії підчас урядування є під охороною закону, що прислугує держ. урядовцям. Окр. комісії мусять найдалі до 19. грудня оголосити афішами (які не сміють бути заліплені до кінця виб. процедури) день виборів, години голосування, число послів даного округа, речинець внесення ліст, подаючи заразом особовий склад і льокаль урядування. Спис виборців має зладити бурмістр вгл. війт. Спис має переслати в 2 примірниках предсідникам окр. виб. комісій найдалі до 26. грудня. Спис має затвердити негайно окр. комісія, яка може жадати від начальника громади вияснень і матеріялів, на основі яких зладжено спис.

ЛІСТА ПРЕДСІДНИКІВ ОКР. ВИБ. КОМІСІЙ.

Варшава, 15. грудня 1927.

Вчора і нині пресеси апел. судів предкладали ген. виб. ком. Цареві лісту піддержуваних ними кандидатів на становища предсідників окр. виб. комісій. Віцеміністр Цар затвердив цю лісту. Закомунікувані назвища відносним властям у кожнім воєвідстві будуть оголошені в поодиноких урядових денниках. Речинець оголошення минає 17. грудня.

ТРАКТАТ ПРИЯЗНИ МІЖ ЛИТВОЮ І НІМЕЧЧИНОЮ.

Берлін, 15. грудня 1927.

„8-Ур Блят" подає, що Вальдемарас із Парижа приїде до Берліна, щоби предложити німецькому урядові заключення трактату приязни.

ПЕРЕДВСТУПНІ ПОЛЬСЬКО-ЛИТОВСЬКІ НАРАДИ.

Варшава, 15. грудня 1927.

Литовсько-польські переговори, що мають зачатися в половині січня, попередять наради обох держав у справі наприямних, які могтимуть творити тему переговорів.

ЗІРВАННЯ ВЗАЄМИН МІЖ КИТАЄМ І СРСР.

Льондон, 15. грудня 1927.

Кантонський уряд приказав арештувати 18 росіян, відповідальних за останні комун. заворушення. Трьох із арештованих негайно розстріляно. Решту обпроваджувано по місті перед виконанням екзекуції.

Віцемін. закорд. справ нац. уряду вручив більшовицькому ген. консулеві у Шанхаї пашпорт і зажадав, щоби він до тижня кинув територію, що підлягає національній владі.

Московська преса містить розмову представника китайської преси з Чанг-Кай-Шеком, який заявляється за зірванням дипльоматичних взаємин з СРСР. і за порозумінням з вел. державами для поборювання комун. партії.

„Юнайтед Прес" подає, що шангайське міністерство закордонних справ національного уряду заявило, що взаємини нац. уряду з СРСР. уже зірвані. Уряд мотивує зірвання взаємин фактом, що революцію в Кантоні викликали більшовицькі агітатори. Уряд цей казав арештувати Ванг-Тінг-Вея ученика Сун-Ят-Сена й інших провідників революції. Більшовицькі консуляти на території, що підлягає нац. владі, замкнено.

НОВИНКИ.

— **З нашого театру.** Пишуть нам: В неділю 18. п. м. виставить український театр пополудни о год. 3-ій фантастичну оперетку М. Гоголя „Вій", який здобув собі першими виставами зовсім заслужений успіх, а у вечір год. 7.30 „КНЯЖНУ ЦИРКІВКУ" — оперетку Кальмана з пп. Орлян, Стефою Сталинківною, пп. Бенцалем, Неделком, Рубчаком і Яремою в головних ролях. В понеділок 19. п. м. пополудни о год. 3-ій дасть театр для шкільної молоді по знижених цінах виставу прегарної поеми Л. Ридля „ЗАЧАРОВАНЕ КОЛО", на яку дирекція визначує теж деяку скількість дешевих білетів, а вечером буде відновлена вічно нова оперетка „ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ" з виступом відомої артистки пані Рсії Скальської в ролі Одарки, (Іван — п. Рубчак, Андрій — п. Неделко, Оксана — п-ні Кривицька). Велике зацікавлення викликує відновлення народньої опери М. Аркаса „КАТЕРИНА". — у якій виступить відомий тенор краківської опери і оперетки п. Весоловський. Орхестра побільшена музикою 19 п. п. Перший раз буде виставлена в четвер 22. п. м. Білети від тепер в „Союзному Базарі".

— **З Українського Наукового Інституту в Берліні** повідомляють нас, що дня 16-го п. м. відбувся там виклад українською мовою д-ра І. Мірчука „Своєрідні прикмети фільософічного думання у славян".

— **Побічне зайняття вчителів.** Обіжник міністерства освіти у Варшаві, що заборонив недавно вчителям мати побічне зайняття, тепер відкликаний. У шкільнім році 1928-29 вийде розпорядок для всієї держави, в якому буде зісована ця справа. Ясно, що коли вчитель не в силі прожити із своєї плати, мусить для ратування родини мати ще й інше зайняття. Коли ж це йому заборонять, він буде хіба приневолений працювати... потайки.

— **В обороні загрожених інтересів власників нафтових теренів.** Зачуваємо, що цими днями виїхала з рамени Т-ва українських власників нафтових теренів і бруттовців „Підойма" а також з рамени населення тих громад, в яких є нафтові терени, депутація до Варшави, щоби там боронитися проти наміченої т. зв. „регалізації" нафтових теренів, кривдячої в найвищій мірі наше населення, яке є переважно власником нафтових грунтів. В депутації взяли участь представники громад Тустановичі, Борислав, Мразниця, Биткiв і інших, а від Т-ва „Підойма" д-р Вол. Ільницький і д-р В. Пацлавський з Дрогобича, о. І. Лішинський, Теодор Ваврик і Вол. Матковський з Борислава.

— **Універсальна ідея.** Якийсь молодий польський різьбар представив у міністерстві внутрішніх справ у Варшаві проєкт памятника, який він назвав „універсальним". На педесталі стоїть бюст, якого голову можна здіймати і заступати іншою. Молодий артист пояснив ідею свого твору так: „Ми живемо в такій добі, що славних людей хутко забувають бо на їх місце приходять нові. Тому треба влекшити народові їх пошану без великих коштів. Цьому можна зарадити так, що голову славного чоловіка, який перестає бути славним заступається головою новосходячої слави". Чи цей артист є талановитим різьбарем не знаємо, але що він є дотепним гумористом щодо цього нема найменшого сумніву.

— **Пропаганда безбожників.** Із Москви повідомляють, що цього року підчас Різдвяних свят, радянський уряд через спеціальні організації змінить пропаганду проти церкви. Представники „союзів безбожників" приготовляють ріжні протирелігійні маскаради на вулицях.

— **Сологуб перекладчик Шевченка.** На надзвичайнім засіданні управи всеросійського союзу письменників з нагоди смерти письменника Сологуба рішили перевезти тіло покійного в „Дім Печати". Сологуба похоронять на Смоленськім цвинтарі поруч могили його жінки. Письменник залишив чимало рукописів, якими заопікувався дім Пушкина при Академії Наук. Для нас незвичайно цікавою є звістка, що Сологуб залишив крім перекладу головного твору провансальського поета Містрали „Мірея" також усі поезії Шевченка. Оба ці переклади вийдуть незабаром у „Госиздаті".

— **Рекорди.** Ліндберг почав новий перелет без зупинки з Вашингтону до Мексику. — Союз мадярських студентів у Будапешті переслав на адресу союзу румунських студентів візвання на поєдинок за образу національної чести. Цікаве, чи поєдинки будуть збірні чи два союзи виберуть делегатів. — Білгородський кореспондент „Уестмінстерської газети" повідомляє, що молодий серб Асим Халжарович винайшов... „перпетуум мобіле". Демонстрація апарату мала незвичайний успіх. Його перевезуть в Англію, щоби апарат перейшов перевірку членів Академії Наук. — За один примірник першого видання „Записки Клюба Піквіка" Дікенса заплатили на ліцитації в Ню-Йорку 16.550 дол.

— **Літературний кутон.** Дрезденський театр „Шавшпільгавз" поставив у новім виді Шекспірівського „Гамлета", переробленого Гавптманом. „Гамлет" належить до цих архитворів літератури, які вічно ще притягають талант великих письменників, що хотіли би оживити або обновити в цьому ті частини, що не дорівнюють цілости геніяльного твору. Відомо, що текст цієї песи переданий нам у неясній, попсованій формі. Головно 4-а дія є доказом, що деякі важні сцени із неї пропали з первісного рукопису. Гавптман був теж цієї думки. Він покликується на факт, що вже сучасники Шекспіра вважали видання in кварто, яке маємо з 1604 р. погано надрукованим „грабіжницьким" текстом. Гавптман признає, що відтворити первісного „Гамлета" неможливо, а проте він зважився на цю спробу. Німецький поет додав до Шекспіра яку пяту частину свого тексту. Його зацікавив головно історично-політичний підклад твору і він хотів надати йому більше ясности. Гавптман робить із норвежців (Фортинбраса) політичних союзників Гамлета. Із психольогічної драми він робить політичну королівську трагедію: Гамлет стає провідником бунту проти короля та братовбивця. До цього часу цю ролю мав у песі Ляерт. Гавптман є тої думки, що в тексті зайшла помилка, бо Ляерт не має причини до повстання. У 4-ій дії Гамлет добуває меч проти короля, але не вбиває його. Чому? Появляється божевільна Офелія і войовничий, хоробрий Гамлет не має сили піднести руки, що затремтіла від зворушення. Вся постановка зроблена в Дрездені з великою затратою енергії з пошани для лавреата-письменника (Гавптмана, а не Шекспіра!) вийшла досить бліде. Критика є тої думки, що Гавптманівська переріб ка не матиме успіху на інших німецьких сценах і не заступить дотеперішнього перекладного тексту Шекспіра.

— **Справа дипльоматичного одягу.** При нагоді конференції про розброєння у Женеві чужинна преса звернула увагу на всякі дрібні подробиці характеристичні для осіб, що беруть участь у таких зїздах, звернула теж увагу на зовнішній вигляд радянських делегатів, що приїхали туди. Найбільше щастя мала жінка народн. комісаря освіти Луначарського, вичепурена по аристократичному. Знавці ствердили, що перли довкола її шиї не були правдиві, а її футро куплене в Парижі є також імітацією. Крім цього радянські делегати явились на бенкеті у гр. Бернсторфа у вечірнім одязі, дарма, що на запрошенні було виразно написане „фрак". Преса пригадує, що попередні радянські представники такі як Чічерін чи Красін придержувались якнайточніше дипльоматичної етикети. Невідомо, чи теперішній вигляд радянських дипльоматів — свідомий, чи просто є наслідком... браку досвіду.

— **Боротьба з астрольогією.** Один із найбільше поширених американських журналів „Наука та винаходи" почав від кількох місяців завзяту боротьбу з усякого рода шантажами пройдисвітів, що в буденній пресі оголошують себе як астрольоги, ясновидці та чудотворці. Цей журнал призначив 6000 дол. нагороди тому, хто зможе дати доказ, що наука модерної астрольогії має якісь тривкі основи. 5000 дол. дістане той, хто передскаже на найближчий рік три події в такій формі, щоби ніхто не сумнівався в його ясновидючість. З огляду на те, що сотні астрольогів передсказує щодня сотні подій і ніхто не має змоги перевірювати їх правдивости, цей приписаний конкурс захитає бодай у частині їх авторитетом.

— **Світова всячина.** Скількість осіб, що померли в Спол. Державах від морозу доходить до 50. У Шікаго замерзло 40 осіб. — Провідник альзатських автономістів банкир Еміль Пінк утік до Німеччини. Франц. поліція, що прийшла арештувати його спізнилась на пів години. — У Туреччині настала велика студінь; у районі Ангори кілька осіб замерзло на смерть. — У Лісбоні відкрили ще одну монархістичну змову. — В околиці Бельфаста відкрили таємний склад зброї „ірляндської" революц. армії". Треба було кілька вантажних авт, щоби перевезти весь цей склад до суду. — У Мексику не скінчені порахунки з революційними генералами. На приказ през. Калєса розстріляли двох генералів у Тегуан-Тепек; є це разом 25 розстріляних генералів від часів повстання. — У Мадриді пожежа знищила за кілька годин театр Барбієр. — Чанг-Тсо-Лін видав прокламацію заперечуючи, будімто він має намір проголосити себе імператором. — Америк. пароплав Агава біля острову Манітуле на розбився об ледяну кригу; весь екіпаж (21 осіб) потонув. — Королівська комісія виключила із списку адвокатів у Неаполі бувш. премієр-міністра Нітті і бувш. міністра праці, відомого соціяльога Лябріолю. — Наслідком закінчення польових робіт у Німеччині скількість безробітних зросла за один тиждень від 400.000 до 600 тисяч. — Радянський уряд заборонив на 10 літ лови на соболів і блакитних лисів.

— **Заклик до всего Українського Громадянства у Львові.** Виділ Читальні „Просвіта" в Голоску Великім під Львовом приступає до будови власної домівки в котрій містилися би читальня, Захоронка, руханкові товариства, кооператива і т. п. установи. Всі Читальні на периферіях міста Львова положені мають вже свої власні хати, тільки світом набута Читальня в Голоску Великім лишилась позаді. Щоби почате діло здійснити згадана Читальня потребує помочі, тому звертається до всего Українського Громадянства з проханням не відмовити на цю народню станицю своєї лепти. Найменші жертви приймається з великою подякою. — **Виділ Читальні „Просвіта" в Голоску Вел. п. Замарстинів.**

— **Миколаївський Вечір** улаштовують Т-во Українська Бесіда і Т-во Українська Захоронка у Львові дня 18. п. м. (неділя) для своїх членів і запрошених ними гостий в салях „Бесіди". Для малої дітвори о год. 4-ій пополудни, для старших о год. 9-ій вечір. Дарунки приймається між год. 2—4 пополудні. Окремих запрошень не висилається. 1109 2—2

— **На днях** появилася ГРАМАТИКА ЦЕРКОВНО-СЛАВЯНСЬКОЇ МОВИ, о Д-ра СПИРІДІОНА КАРХУТА як III. том праць Богословського Наукового Товариства у Львові. 1106 1—3

Театри.

„Коопер. Український Театр" під дирекцією м. Стадника (вул. Шашкевича).

18-го 3. год. попол. „Вій", фантастична оперета.

18-го 7·30 год. веч. „Княжна циркіевка" оперета.

19-го 3 год. попол. „Зачароване коло" по знижених цінах, для молоді.

19-го 7·30 год. веч. „Запорожець за Дунаєм", виступ п-ні Ресі Скальської.

Міський великий театр
16-го „Аїда".
17-го „Паганіні".
Початок 7·30 вечером.

Міський „Театр новин":
16-го „Д-р Юлія Сабо".
17-го „Д-р Юлія Сабо".
Початок 7·30 вечером.

Кіна.

„Палас": „Жінка-Сфінкс".
„Лев": „Князь Чорних Гір".
„Апольо": „Чортівська Сирена".
„Фатаморгана": „Студент із Праги".

Біржа.

Гроші.

Долар 8·87·75—8·[illegible]8·50, канадійський долар 8·8[illegible]·00—8·85·00, корони чеські 0·26·25—0·26·50, австрійський шілінг 1·2[illegible]·00—1·26·00, рум. лев 0·05·[illegible]0—0·05·7[illegible], французький франк 0·35·00—0·35·50, швайцарський франк 1·71·50—1·72·00, англійський фунт 43·40—43·70, німецька марка 2[illegible]1·95, данцігський гульден 1·7[illegible]·99, червінець 30·25—31·10.

Золото: 20 кор. 36·3[illegible]—[illegible]6·60, 20 франків 34·00—34·40, 20 марок нім. 42·40—42·80, 10 рублів рос. 46·80—47·20.

Срібло: кор. австр 0·70·00—0·71·00, 5 кор. австр. 3·00—3·05, фльорен австр. 1·80—1·83, рублі рос. 3·00—3·10, копійки за рубель 1·50—1·55.

Збіжжя.

Пшениця двірська 47·75—48·75, пшениця селянська 45—47·00, жито 38·50—39·50, ячмінь бровар. 38·00—39·00, ячмінь на мливо 32·75—33·75, ячмінь пастівний 30·00—31·00, овес 31·75—32·75, кукурудза румунська 34·50—34·50, бораболі рафовані 5·25—5·50, фасоля біла 45—55, фасоля колірова 40·00—50·00, горох пів-вікторія 63—69, горох полевий 40—50, вобик 33·50—34·50, сіно 7·50—8·50, солома 4·25—4·75, гречка 36·00—38·00, льон 68·00—71·00, ріпак озимий 61·50—62·50, мука пшенична 40-прц. 84·00—85·00, мука пшенична 50-прц. 76·50—77·00, мука житня 65-прц. 59·00 гриск кукурудза 3[illegible]—[illegible], мука кукур. 36·25—37·[illegible]5, отруби житні 25·[illegible]5—25·75, отруби пшеничні 25·25—25·75, крупи гречані 73·00—74·50, пшоно 71·25—73·25, крупи ячмінні 57—58·50, конюшина червона 245—275, мак синій 110—125, мак сивий 85—105, мішки ютові, нові 1·70—1·80, мішки уживані 1·50—1·60.

З концертової салі.

Анна Остапчук в Тернополі.

Заходами товариства „Тернопільський Боян" відбувся дня 2. грудня 1927 в салі Міщанського Брацтва в Тернополі концерт нашої артистки п. Анни Остапчуківної. Такого концерту тернопільська громада вже давно не чула. Ми вислухали з незвичайною увагою, напруженням і захопленням композицій Людкевича, Барвінського, Нижанківського, Безкоровайного, Лопатинського, Стецового і чужих композиторів: Гречанінова, Марксa, Россінього і Вагнера. Мельодійність „Тайни" Людкевича, модерністичний характер твору Барвінського „Ой, люлі, люлі", чутливість пісні Безкоровайного „І сад засців" віддала п. Анна Остапчуківна з правдивим артизмом. Та при тім мало котра зі співачок є таким майстром у декламації як п. Остапчуківна. По її лиці, рухах, а найбільше по орудуванні голосом пізнати в ній справдивого мистця-декламатора. Зміст, співаних нею композицій не треба знати, бо голос цеї артистки віддає його майже дословно. По голосі й інтерпретації бачимо в неї високу музичну культуру та інтелігенцію, яка виявляється ярко у незвичайно докладнім і глибокім інтерпретуванні співаних творів. Піду ще далі і скажу, що п. Анна Остапчуківна доповнює навіть композитора, бо віддає своїм голосом не лиш інтенції самого композитора, але ще й характер поезії. На жаль, не вся наша тернопільська інтелігенція була учасником цього музичного пиру. Зате присутні нагороджували концертантку довгими заслуженими оплесками. Присутна на концерті публика пізнала наглядно, що прихильна критика у відношенні до п. Анни Остапчуківної наших композиторів Барвінського і Людкевича була зовсім оправдана.

Акомпаніював наш відомий композитор проф. Василь Безкоровайний, котрий поодинокі точки концерту п. Анни Остапчуківної переплітав своєю мистецькою сольогрою на фортепяні. Між іншим заграв він одну з більших своїх композицій „Думку Ґ-моль". В першій части цього твору є поважний мотив української думки, який в другій части попри мотиви шумки є переплітаний інтересними мережковими фігураціями. В третій части повторяється мотив думки, який переходить в бравурове закінчення. Цілий твір є оригінально подуманий і визначається добірним кольоритом та інтересною гармонізацією, так, що становить дуже вартісний набуток в нашій музичній літературі.

Іван Товольницький,
голова т-ва „Тернопільський Боян".

З життя наших установ.

Кружок „Рідної Школи" ім. Т. Шевченка на Стрийській дільниці у Львові.

Ще 16. жовтня п. р. відбулися чергові Загальні Збори членів нашого Кружка. Мали вони остаточно вирішити справу викінчення і виправлення нового будинку хлопячої школи ім. Т. Шевченка при вул. Супінського ч. 21. Сам будинок вже готовий і покритий дахом, вікна теж вже повставлювані. Бракує ще сходів, каналізації, тощо. Присутних на Зборах було пів сотні членів. Вирішено повести якнайенергічнішу збіркову акцію, щоби вже раз викінчити будинок школи, цю культурну твердиню на найбільше загроженім львівським передмістю. В тій цілі нова Старшина має подбати про спеціяльну комісію, якаб займилася збіркою грошей. До нової Старшини обраної на Заг. Зб. увійшли слідуючі громадяни: Іван Ігнат, голова; д-р Остап Макарушка, заст. голови; д-р Андрій Ласовецький, секретар; радн. Микола Мельник, скарбник; п. Олена Ріплева, Михайло Степь і Осип Зачкевич — члени. Заходами нової Старшини налагоджується поволи збірковий апарат Кружка. Дня 6. листопада п. р. відбулася в церкві СС. Василіянок при вул. Зиблікевича панахида за першого голову Кружка д-ра Евгена Олесницького і померших членів. Цего самого дня вечером виголосив в будинку У. П. Т. при вул. Мохнацького ч. 12 д-р Остап Макарушка перед зібраними членами Кружка і родичами учнів хлопячої школи ім. Т. Шевченка педагогічний реферат про виховання дитини. — Дня 11. грудня п. р. відбулося посвячення прапора хлопячої школи ім. Т. Шевченка. Про само посвячення і шкільне свято в звязку з цим напишемо докладніше іншим разом.

А. Л.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру під дир. Ґ. Карабіневича:
Золочів:
17.XII. „Ой не ходи Грицю".
18.XII. „Гейша" (по раз другий).

На ратунок Рідної Школи зложив Вп. д-р Володимир Бабій, зубний лікар у Львові, як надзвичайний даток 50 зол. і кличе на таку саму квоту п. д-ра Мирона Лисяка, лікаря в Городку Ягайл. і д-ра Володимира Банаха, лікаря в Камінці Струм. — На Рідну Школу вложила Взаїмна Поміч українського учительства, Львів 50 зол. замісць вінця на домовину бл. п. Михайла Колодницького, управителя школи в Кругельци п. Копичинці. — Жертводавцям складає щиру подяку Головна Управа. 1119 1—1

ЛУГОВИЙ ВЕЧІР

відбудеться в пятницю 16. грудня п. р. в салі Т-ва ім. Лисенка. Програма: вправи Луговичок хустинами, палицями і ритмічні до пісні „Чорна ріля іворана"..., бокс, національні танці, вправи на кони, важка атлетика. Початок год. 7. вечером.

Відділ Українського Центрального Комітету емігрантів з Вел. України в Тернополі повідомляє, що дня 1. листопада 1927 р. розпочав свою діяльність. Завданням відділу має бути: давати українській придніпрянській еміграції допомоги: правну, матеріяльну, тощо. Управа відділу звертається до української еміграції, щоби кожний емігрант зволив негайно подати свою адресу, для навязання звязку з відділом. Листи тимчасово висилати на адресу: Тернопіль, Бродська 22, С. Хаценко.

Позір, Скалатщина! Дня 21. п. м. в год. 1-ій в полудне в читальні „Просвіти" в **Грималові** відбудеться ПЕРЕДВИБОРЧЕ ВІЧЕ, на котре з огляду на вагу справи повинні якнайчисленніше явитися селяни і селянки. Реферувати будуть Вп. Бланка Баранова і д-р Василь Бачинський з Тернополя. Прохаємо духовну і світську інтелігенцію потворити негайно в кожній місцевости виборчі комітети, котрих завданням буде допильнувати всіх виборчих справ. — Олександер Пісецький, голова Пов. Народнього Комітету.

Позір, Мостиська! На день 20. грудня (вівторок), в годині 12. в полудне скликує Повітова Організація Українського Нац.-Дем. Обєднання в Мостиськах в салі Народнього Дому ВЕЛИКЕ ВІЧЕ з таким порядком дня: 1. Справа виборів до сойму і сенату. 2. Справи орґанізаційні. З огляду на вагу справи просимо всіх якнайчисленніше явитися. — За Повітову Організацію: Д-р Кульчицький, Ст. Байдала.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

САМОХОДИ *„Praga"* особові, тягареві, тревалі, економічні, люксусові. Представництво Ягайлонська 7. Тел. 305. Резервові части. 1014 6-6

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ в цілім краю звісна фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, Марійська пл. 5. Купую бриляни, золото, срібло, плачу найвисші ціни. 3а) 45-?

КУРС писання на машинах, система 10-ти пальцева. Всі системи машин, 6 тижнів, оплата 20 зол. Торговельні курси И. Гіршшпрунга, Личаківська 64. 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Віденського і львівського університету
д-р Михайло Добрянський
лікар Загального Шпиталя у Львові
ординує
на Знесінні ч. 53.
щодня пополудни від 3—5 год. (на місце 1076 бл. п. д-ра Стефановича) 2—3

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка
д-р Фелікс Ган
ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 46.
1058 **Пересвітлення Рентґеном** 10—24

8 зол. | ВЕРСТЕНЦІ | 8 зол.
з 14 кар. золота з рубіном тільки у
Б. ҐРИНБЕРҐА Сикстуська 4.

Ширіть наш часопис!

Оказійна продажа святочних товарів бавовняних і вовняних.

тух. серветок по ціні		зол. 0·23
„ хустинок до носа	„	0·40
2000 м. фланелі гладкої від	„	1·60
1000 „ обрусів по	„	5·00
2000 „ ручників від		1·20
3000 „ фланел в десень від	1·70 до	2·70
1000 „ вовняних пледів від	„	6·50
1000 „ хусток і хустинок на голову від		1·50
2000 „ фіранок від	„	1·20
2000 „ Оксфорду на фартушки від		1·60
2000 „ стирок по	„	1·80

Вовняна ватоліна на складі.
„Галицькі магазини новостей"
Львів, Галицька 15. Замовлення на провінцію полагоджуємо відворотно. 3-3

КИЛИМИ
ВИРОБИ КОШИКАРСЬКІ
ЗАБАВКИ в великім виборі
Говіцькі капи на ліжка, столи і т. д.
Народня штука, вироби терракотові — найдешевше поручає
тел. 26-09
Людвик Геґедис КОПЕРНИКА 11

ЛІКЕРИ у 70 ріжних смаках — зробити дома може кождий **„STELLA"** — ЛІКЕРИ в 70 ріжних смаках
до набуття в аптечних складах.
Головний склад **В. Г. Мушинський** в Перемишлі, Галичина.
Для П. Т. кооператив і торговель відповідний опуст.
567 ‹6—?

На св. Николая і Ялинку
СИГНЕТИ І ПЕРСТЕНЦІ
по знижених цінах поручає
С. А. Ропшіц, Сикстуська 16.

На ювилейні свята в честь О. КОБИЛЯНСЬКОЇ!
Вже продається великий
ПОРТРЕТ ЮВИЛЯТКИ
після найновійшої знимки, з оригінальним підписом, на прекраснім папері розмір 50/32) лише **по 3 зол.**, за пересилкою **4 зол.** — Частина доходу призначена на ювилейний дар Ювилятки. Замовляти в
Книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка
1118 **у Львові, Ринок 10,** 1—3
та по всіх українських книгарнях.

Оповістка.

Греко-кат. Митрополича Капітула у Львові задумує віддати в аренду свою маєтність (земельну посілість) Цвітову в повіті Бучацькім положену в обемі около 660 (шістьсотшістдесять) моргів землі (в тім около 640 моргів ріллі і около 20 моргів сіножати) на протяг шістьох літ почавши від дня 1. квітня 1929 р. (двайцятьдевятого року) до дня 31. марта 1935 р. — Чинш аренди буде вимаганий у твердім збіжжу і буде означений у відношенню до одного морга арендованої землі. — П. Т. Рефлєктанти зволять внести свої оферти на письмі до канцелярії адвоката д-ра В. Охримовича у Львові, вул. Домініканська 11/І. рекомендованим листом наданим найпізніше до дня 28. лютого 1928 р. (двайцятьосьмого року). Ближші інформації можна засягнути особисто або листовно у Впр. Отця Каноніка В. Томовича, прокуратора гр.-кат. Митроп. Капітули у Львові, площа св. Юра ч. 5. 1077 3—3

КОНКУРС.

Філія Краєвого Товариства господарського „Сільський Господар" в Городенці прийме з днем 1. січня 1928 р. агронома-українця з укінченою Рільничою Академією, вільного стану, бодай з однорічною господарською практикою, доброго бесідника і знатока рільного й садівничого господарства.

Зголошення о цю посаду враз з відписами свідоцтв і поданням услівій належить слати найдальше до 25. грудня ц. р. на адресу: Філія „Сільського Господаря", на руки голови інж. **Осипа Тарантюка в Городенці.** 1116 1—1

ВІВСЯНА КАШКА
Quaker Oats
ІДЕАЛЬНО ОЧИЩЕНА
додає сил всім хорим. Спеціяльну полекшу приносить недужим на цукрицю.
Поручають її лікарі цілого світа.
Представництво:
КАЗИМИР ЛЮБІНЕЦКІ
Львів, Подлевського 7.

Подяка.

Наш батько і дідо бл. п. Григорій Фляжевич, емер. упр. школи в Бутинах розпращався з нами на віки в домі своєї доньки, учительки в Любели. Дякуємо сердечно нашим дорогим сусідам Вп. Сухим, що весь час не опускали нас, несли теплі слова розради і вложили богато старань і труду в часі похорону. Дякуємо щиро Впр. о. Юліянови Гумецькому за провід похорону, та теплі прощальні слова над гробом. Дякуємо сердечно Впр. о. Алексієви Артемишинови, пароховим в Бутинах і Впр. о. Петрови Давосирови за участь в похоронах. Дякуємо сердечно Товаришам звання, що прибули віддати послідну прислугу Несторови нашої школи. Невисказану вдяку заховаємо в серцях, тим Товаришам, що нашого батька на раменах віднесли до гробу. Дякуємо всім, що з християнського почуття відпровадили Покійника на місце вічного спокою і поспішили з заявами співчуття. Дякуємо сердечно д-рови Стефанови Грабарови за безінтересовну лікарську поміч. — Ліна Фляжевич, Анна Савчакова, Галя Чекановська, доньки, Ілля Савчак, Володимир Чекановський, зяті і Ярослав Савчак, внук.

Подяка.

Подобалося Всевишньому покликати до себе нашого найдорощого Тата бл. п. о. Андрея Тимуса, тому ми прибиті невисказаним смутком дякуємо передовсім тим, що кріпили нас ратуючи втікаюче життя серед важкої слабости нашим найщирішим приятелям, родині Гарматіїв і Мохнацьких, що майже не відступали постелі умираючого і Карпинським що трохи не щодня його відвідували. Достойним Впр. оо. Собратям греко-кат. обряду, що взяли гремільну участь в похоронах, Впр. о. Д-ру Блозіцькому і о. проф. Цухалі, обряду латинського. Високодостойним Колляторам графам Козебродським, репрезентантам українських Товариств, Високоповажаним Учителям, музиці-орхестрі теребовельської читальні, всім півцям церковним і старшині церковних брацтв, всім Парохіянам власних і сусідних сіл за їх громадну участь в похоронах і за заяви співчуття, що листовно поліщали нас в тяжкім горю складаємо найсердечнішу подяку „Спасибіг".

Гумниска, в грудні 1927
Стефанія, Александра, Володимира і Мирослава, доньки, о. Володимир Семків і Франц Яворський, зяті, Роман, Марія Богдан, Зиновій, Всеволод-Андрій внуки.

Пописуйте передплату!

Е. Чикаленко: **Спогади I—III.** зол. 8·00
М. Возняк: **Шевченко і княжна Репніна** 1·50
Г. Брасюк: **Безпутні** 0·60
Служба Божа св. Иоана Золотоустого зі службами ріжних намірень *українською мовою* у перекладі о. д-ра Я. Левицького 2·50
Можна набути в Адміністрації „Діла"
Львів, Ринок 10, II. пов.

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло". Львів. Ринок ч. 10.